

Tuần Báo Vô Vi

22 tháng 8 năm 2021

Số 565

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tiến hóa là gì?
- 2) Muốn đi lên tới vô cùng thì phải làm sao?
- 3) Làm sao đạt được tốt?
- 4) Làm sao thả lỏng?
- 5) Cõi trên là cõi nào?
- 6) Cõi trên là nơi nào?
- 7) Làm sao tự đến trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ.

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & Vô Vi. All rights reserved.

Atlantic City 02-11-03 4:50AM 1) Hỏi: Tiến hóa là gì? Đáp: Thừa tiến hóa là tự xông pha đi tới. Kệ: Tiến hóa là tự chuyển tới nơi Phân minh đời đạo chiếu không lời Quy nguyên thanh tịnh thân hành triển Thông cảm Trời cao tự phân huyền.	Atlantic City 03-11-03 1:55AM 2) Hỏi: Muốn đi lên tới vô cùng thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn đi lên tới vô cùng thì phải hoàn toàn thả lỏng theo chiều hút đi lên. Kệ: Thả lỏng tiến hóa chuyển vô tận Phân minh đời đạo trí quang phân Tình Trời mở rộng chuyển sang lần Tiến hóa không ngừng tự xét phân.
Atlantic City 04-11-03 3:10AM 3) Hỏi: Làm sao đạt được tốt? Đáp: Thừa làm hết mình sẽ đạt được tốt. Kệ: Quý yêu Trời Phật đạt được thông Phục vụ tận tâm khai mỗi vòng Triển vọng không ngừng duyên tận độ Hành thông chơn giác nguyện Nam Mô.	Atlantic City 05-11-03 5:05AM 4) Hỏi: Làm sao thả lỏng? Đáp: Thừa làm sao thả lỏng thì phải hướng tâm ở cõi trên. Kệ: Thâm tình tiến hóa ở bên Trên Thành thật chơn tu tạo vững bền Chơn lý chẳng còn lung lạc nữa Quy về một mối tự phân nền.
Atlantic City 06-11-03 4:40AM 5) Hỏi: Cõi trên là cõi nào? Đáp: Thừa cõi trên là từ trung tâm bộ đầu trở lên. Kệ: Nguyên lý cõi trên cõi vô cùng Cõi thanh tận độ nhẹ bao dung Thanh thanh nhẹ nhẹ chiếu vô cùng Chấn động thân thương chuyển bao dung.	Atlantic City 07-11-03 8:12AM 6) Hỏi: Cõi trên là nơi nào? Đáp: Thừa cõi trên là từ trung tim bộ đầu xuất phát đi lên. Kệ: Quy nguyên thanh tịnh tự phân liên Đời đạo phân minh tự vượt xuyên Giáp giới quân bình xuyên thực chất Giải mê phá chấp cảm tâm hiền.
Atlantic City 08-11-03 4:30AM 7) Hỏi: Làm sao tự đến trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ. Đáp: Thừa thành tâm phục vụ và dẫn thân tiến hóa nhiên hậu mới có cơ hội dừng hành đến nơi. Kệ: Quy nguyên thiên giác trí tâm thành Điền giới phân minh tự hướng thanh Giải tỏa phiền ưu chuyển thực hành Khai thông trí tuệ tự phân ranh.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 12 (tiếp theo)

...

“Thương yêu chỉ có Cha Trời”: Thương yêu bề trên chỉ có Cha Trời, Đấng Tạo Hóa đã tạo nhiều cơ hội thương yêu giúp đỡ chúng ta từ giờ phút khắc.

“Dừng tâm dừng chí dừng lời quang minh”: Chúng ta phải dừng tâm, bởi vì chúng ta phải lột trần lấy chúng ta, giữ lấy cái tâm thanh điển để tiến. Dừng chí là không thay đổi, dù cho phong ba bão táp, tan xương nát thịt, tôi cũng chỉ giữ phần hồn để tiến hóa, trở về với nguồn cội. Dừng lời: Cha Trời mới có cái này. Dừng tâm, dừng chí, dừng lời: đem sự sáng suốt để quang khai cho mọi nơi mọi giới. Chỉ có Cha Trời mới có mà bây giờ chúng ta muốn trở về với nguồn cội, chúng ta không dừng tâm, dừng chí, dừng lời làm sao chúng ta tiến tới được? Ít nhất chúng ta cũng được mấy chục phần trăm thì chúng ta đón nhận sự kêu gọi của Ngài.

Cho nên, nhiều người tu còn ý lại nói tôi có Cha Trời thì đầy đủ rồi. Tôi niệm danh Cha là tôi xong sự việc. Không phải đâu! Niệm để hiểu, niệm để học, niệm để giải, niệm để thấy rõ mình hơn và thực hiện bi, trí, dũng. Không phải niệm để lười biếng, niệm để chậm trễ, niệm để đạt tới sự bê tha. Không có vụ đó! Càng niệm chúng ta thấy càng phải làm việc nhiều hơn, phải sáng suốt nhiều hơn, phải dừng tiến nhiều hơn, bắt chấp mọi sự gian lao, đừng có than vãn, phải sửa mình. Tại sao tôi kêu các bạn không nên than vãn mà chấp nhận tu? Vì các bạn than vãn là các bạn dung dưỡng cho lực cản lực trần bành trướng hoành hành Chủ Nhân Ông thì Chủ Nhân Ông khó tu.

Khi ý thức được rồi thì cứ giữ đó làm nữa, bởi vì trong đó có nhiều nơi, nhiều giới, nhiều tổ chức của nội tâm, nội tạng, nhiều gút mắc ở bên trong, mà chỗ này chưa khai thông, các bạn than vãn thì chỗ kia cũng đóng cửa, than vãn làm cho các bạn chậm trễ càng ngày tu thấy càng trược, không mê không tiến được. Phần thanh điển bộ đầu không tận dụng, không mở được là tại mình cứ than vãn với trời đất mà không chịu thực hiện như trời đất đã và đang làm.

Trời Phật đã làm những gì cho chúng ta bây giờ? Đánh thức tâm hồn, cảm động tâm hồn chúng ta. Bây giờ, chúng ta không chịu cảm động vạn linh trong cái tiểu vũ trụ này, mà cứ làm cho vạn linh bấn loạn mãi. Tội của ai? Tội của Chủ Nhơn Ông làm sai trái mà không hay, tự gây cho mình chậm tiến mà không biết. Cho nên, các bạn phải kiên trì thực hiện nghiêm chỉnh không còn sự bê trễ than thở nữa, phải cương quyết.

Ngày giờ không dài, mà các bạn không chịu tu, không nghe đúng theo lời tôi diễn tiến thì tự gây chậm trễ cho chính bạn mà thôi, bề trên cũng chẳng biết làm gì hơn. Cho nên, chúng ta phải nghiêm chỉnh sửa mình để tiến. Có kích mới có tiến, có thương mới có hòa, có cảnh mới thấy lòng, có thông mới tự đạt. Thấy không? Nó từ giai đoạn một. Chúng ta phải thực hành từ giai đoạn một. Đừng nói tôi ngày nào cũng niệm danh Cha mà tại sao không thấy Cha tới rước? Tại mình thực hành chưa đúng, chưa đủ thì giờ, chưa chín mùi. Người ta nói tu nhất kiếp, ngộ nhất thời, thì phải dày công làm liên tục như vậy, sẽ đi tới.

Sự không ngừng của căn khôn vũ trụ đương nhiên phải có. Nhờ đó mới đưa tâm linh tiến tới sáng suốt. Cho nên, chúng ta phải chấp nhận tự hành trì để xây dựng cảnh đời đời ở tương lai. Phải chấp nhận, nếu mà các bạn không chấp nhận làm sao các bạn tiến. Ôi! Tôi nghe ông này, nửa đêm nửa hôm dậy nó mệt quá, thôi để hẹn bữa sau. Cái hẹn là rất nhiều, nếu tôi đòi nợ, đòi rất nhiều. Các bạn thử coi, đêm nào các bạn hành cho đúng mức và hành thêm một chút nữa coi có mệt không? Đâu có mệt. Tại vì cái lười biếng rồi các bạn thấy mệt, rốt cuộc không mệt. Đây là tôi nói cho những người đã tu, đã thực hành và đã có một phần âm thanh của điển quang vọng tới bề trên, cho nên bề trên mới nhắc nhở cho những phần đó. Cầu nguyện nhiều quá rồi, không chịu hành để đi tới, bề trên mới kêu gọi hôm nay các bạn phải nghiêm chỉnh lên để thực hành, buông bỏ tất cả những sự ô trược vọng động và diu dắt đi tới sự sáng suốt. Nghiêm chỉnh thực hành đối với Thượng Đế, đối với Đấng Cha Lành đầy tình thương đưa hai

tay đón các bạn! Tới đi để hưởng, không nên bê trễ nữa, phải hết sức cố gắng kiên trì để tự đạt mới thanh thân được.

Các bạn muốn những gì? Muốn có gia đình ấm cúng, tôi muốn có cha mẹ, tôi muốn có chồng con đều gần bên tôi, nhưng mà gần để làm gì bạn? Cảnh đó, phải cảnh đời đời đâu? Còn các bạn tự gắng tiến tới gần Thượng Đế và sống chung với Thượng Đế thì các bạn sẽ làm gì? Các bạn sẽ sống chung với cả căn khôn vũ trụ, đại gia đình không phải trong tiểu vũ trụ mờ ảo lừng khừng như các bạn tưởng đâu. Cho nên, sự kêu gọi này để các bạn trở về cảnh đời

đời và thực hiện sự thương yêu. Hào quang thương yêu của các bạn sẽ bộc phát vô cùng tận để cứu vãn linh đang đau khổ trong căn khôn vũ trụ này. Nhiệm vụ của các bạn đâu còn ai nữa, tại sao không làm? Còn bê trễ, còn thối thác không chịu tiến! Biện hộ nhiều chuyện sai lầm, đưa tình cảm tạm bợ không thực hiện tới nơi. Cho nên, các bạn phải cố gắng đạt tới thanh tịnh rồi các bạn mới thấy người tu hành phải khổ hạnh.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông Dương Văn Thế, bạn đạo Vô Vi, và cũng là thân phụ của bạn đạo Dương Ngọc Cẩm ở Oregon, USA, sinh năm 1927 tại Việt Nam, mất ngày 16 tháng 8 năm 2021 tại Mỹ Tho, Việt Nam, lúc 10:40 tối (giờ VN), hưởng thọ 95 tuổi sớm được siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

*Bạn đạo Dương Ngọc Cẩm
Portland, Oregon, USA.*

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Việt Nam, 11 tháng 4 năm 2003

Kính gửi Ông Tám,

Con tên NTS, hiện ở VN. Từ ngày biết pháp đến nay con luôn thâm tu thâm tiến một mình. Con chỉ có duyên gặp được Chủ N một lần duy nhất. Con đã cầu nguyện 3 lần trong lúc công phu xin được gặp Ông Tám. Lần cầu thứ 3, con được Ông Tám cho gặp. Khi đó con có nhờ Ông Tám kiểm tra xem con hành pháp có đúng không. Ông Tám vừa kiểm tra xong thì con tỉnh dậy nên chưa được nghe Ông Tám trả lời.

Khoảng 2 tháng qua kéo dài cho đến hôm nay con hay gặp phải trạng thái sau:

Con thường niệm Phật vào lúc nghỉ trưa, một lúc sau con hay bị đi vào trạng thái nửa tỉnh nửa mê. Con thấy mình đứng dậy đi qua lại nhưng nhìn lại thấy mình vẫn nằm tại chỗ. Những lúc đang trong trạng thái đó, con muốn làm một việc gì nhưng đều không làm được giả sử như tắt quạt máy hay dắt một chiếc xe. Trưa nay cũng vậy, con thấy mình đi ra cửa (nhưng không phải nhà con đang ở) thấy người đi qua con kêu nhưng họ không nghe, họ đi luôn.

Nhiều lúc vào buổi sáng, đang ngồi đọc sách con lại thiếp đi và gặp trạng thái như trên.

Trạng thái trên nhiều lúc kéo dài từ 1 tới 2 giờ.

Kính xin Ông Tám giải đáp giúp con trạng thái trên là tốt hay xấu. Có phải do con hành thiền sai nên mới gặp trạng thái như vậy không ?

Kính chúc Ông Tám luôn khỏe mạnh và sống lâu để dẫn dắt chúng sinh trên con đường giải thoát.

Con
T S

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

T S,

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 11-04-2003 được biết Vía của con được nhẹ, nên con tiếp tục hành tới thì mọi việc được điều hòa và tiến tới tốt, Phật Sự sẽ giúp đỡ con tiến hóa tốt, nên dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật liên tục thì đại trí sẽ được khai triển.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

GIẬN CHỒNG

Nhìn anh em cảm thấy thương
Nam nhi yếu đuối không đường tiến thân
Tu thời chẳng tự xét phân
Con đường minh chánh ân cần dựng xây
Ngu si lại muốn làm Thầy
Dở hay không biết, biết rầy em thôi
Em không có phải miêng môi
Nay thương mai ghét, thả trôi giữa dòng
Nước thời có đục có trong
Em đành phải chịu, em phong chức chồng
Giúp người chẳng được phần công
Lại còn mắng chửi lòng vòng lời thôi
Tình đời em phải thả trôi
Tự tu tự tiến sang tôi do em
Thực hành khai triển đêm đêm
Em tu em đắc, em thêm một ngành.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.05 PHẨM LỢI ÁI

50. CHUYỆN NHỮNG KẺ VÔ TRÍ (Tiền Thân Dummedha)

Với ngàn kẻ vô trí...

Câu chuyện này, khi ở Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về các hành vi đem lại lợi ích cho đời. Câu chuyện này được kể ở Chương mười hai, Tiền thân Mahakanha số 469.

Thuở trước, khi vua Brahmadatta trị vì ở Ba-la-nại. Bồ Tát nhập thai vị hoàng hậu của vua ấy. Từ bào thai sanh ra, trong ngày đặt tên, Bồ Tát được gọi là hoàng tử Brahmadatta (Phạm thọ). Khi đến mười sáu tuổi, ngài được khéo giáo dục ở Takkasila, đã học thành thục ba tập Vệ đà, và đã hiểu biết thông suốt mười tám ngành học thuật. Vua cha phong cho hoàng tử chức Phó Vương.

Lúc bấy giờ, các người dân ở Ba-la-nại thường hành lễ ngày lành cúng chư thần, họ đánh lễ chư thần. Họ giết hại nhiều dê, cừu, gà... và không chỉ làm lễ vật cúng dường với nhiều loại hương hoa, mà cả với thịt tươi đầy máu nữa. Bồ Tát suy nghĩ: “Nay quần chúng thường hành lễ ngày lành cúng chư thần và giết hại nhiều sinh vật. Phần lớn quần chúng theo phi pháp. Sau khi cha mất, ta sẽ được cả quốc độ, ta sẽ tìm một phương tiện không làm phiền não một ai, và chấm dứt sự giết hại các sinh vật”.

Một hôm, Bồ Tát lên xe, từ thành đi ra, thấy một số quần chúng lớn tụ họp tại một cây thần lớn, cầu xin vị thần cây ban cho con trai, con gái, danh vọng, tài sản... muốn gì thì phát nguyện như vậy. Bồ Tát xuống xe, đi đến cây

ấy, cúng dường với hương hoa, rưới cây với nước, đi quanh cây ấy về hướng phải, thành kính lễ bái thần cây. Sau đó Bồ Tát leo lên xe, rồi đi vào thành.

Từ đây trở đi, với phương tiện này, Bồ Tát thỉnh thoảng đi đến cây ấy, đánh lễ như người tôn thờ thần cây. Sau một thời gian phụ vương qua đời, Bồ Tát được đặt lên ngôi vua. Ngài từ bỏ Bốn con đường ác, thực hành Mười đức tính của một vị vua, và trị vì quốc độ đúng pháp. Ngài suy nghĩ: “Nay ý ta đã đạt được ý định cao tốt, và được đặt lên ngôi vua. Trước kia, sở nguyện của ta như thế nào, nay ta phải thực hành cho kỳ được”.

Bồ Tát hội họp các đại thần, các Bà-la-môn, quý tộc, gia chủ và nói:

- Các khanh có biết ý muốn của ta trước khi ta đạt được vương vị chăng?
- Thưa thiên tử, chúng thần không biết.
- Các khanh có thấy trước đây ta đánh lễ thần cây ấy với hương hoa và chấp ta cúi lạy cây ấy hay không?
- Thưa thiên tử, có.
- Lúc ấy, ta phát nguyện: “Nếu ta được làm vua, ta sẽ hiến vật cúng cho thần cây ấy. Ta nhờ uy lực thần cây ấy, nên đã được quốc độ. Nay ta sẽ hiến cúng cho thần cây, các khanh chớ làm trở ngại. Hãy mau sửa soạn hiến vật cúng thần.”

(còn tiếp)